

Fyra årstider

Karl-Gunnar Svensson

$\text{♩} = 132$

Se hur grön - skan slår ut i na - tur - en, träd - ens knop - par de
Och när vind sve - per in i - från hav - et ö - ver som - mar - ens
Fåg - lar flyg - er mot söd - er på höst - en. Storm - ar far, regn - et
Det är vil - a och frid i nat - ur - en. Mark - en skym - ut - av

brist - er i blom. Allt är skönt i dess vår - lig - a dag - ar, då nat -
äng, skog och sjö. Känn på värm - en som smek - er med vind - en då allt
kyl - er så hårt. Blad - en gul - nar och fal - ler mot mark - en när nat -
täck - en av snö. All - ting vil - ar och vänt - ar på värm - e i den

- ur - en ger liv låt Ditt liv. Fad - er, Du som har skap - at nat - ur - en
liv väx - er till och ger kraft. Fad - er, Du som har skap - at nat - ur - en
- ur - en till vil - a skall gå. Fad - er, Du som har skap - at nat - ur - en
års - kal - la vint - rig - a tid. Fad - er, Du som har skap - at nat - ur - en

och gett vår - lök och blå - klint sin chans. Fad - er, giv ock - så vår i mitt
och gett som - mar - ens vind - ar sin flärd. Fad - er, giv ock - så som - mar i
och gjort höst - färg - er vack - ra som så. Fad - er, giv ock - så vil - a i
och gjort snö - rik - a dag - ar till ro. Fad - er, giv ock - så frid i mitt

hjärt a till ett nytt liv i som - mar - glans.
hjärt - at och ge kraft på en höst - lik färd.
hjärt - at i den vin - ter som fal - ler på.
hjärt a till att vil - a i Dig och gro.